

نفت می تواند در فوتسال پرچمدار باشد

گفت و گو با همکار نفتی و قهرمان سابق تیم ملی فوتسال:

مشعل: مثل هر پسر بچه‌ای علاقه من به توپ بود، باعث شد از کوهچه سی کوهچه‌های شهر، فوتسال را شروع کنم. در نوجوانی با کیهان‌ها در تیم تیرک دروازه زمین‌های خاکی مجیدیه تهران و ول زدن به بازیکنان، دروازه‌ها را چرم کرد تا حتماً فوئالیست بخصمی دروازه‌ها شود. برادرانتی نه تنها مشوق او بودند بلکه اقتدر در خانه با او تمرین می کردند که با دروازه‌دانی در زمین‌های خاکی، فوتسال خود را شروع کرد. اصغر قهرمانی، دروازه‌بان سابق تیم ملی فوتسال ایران که سابقه قهرمانی در آسیا و حضور در دو جام جهانی را در کارنامه ورزشی خود دارد، با فوتسال کار خود را شروع کرد و سپس با حضور در مسابقات سائتی جام رمضان قهرمانی با تیم فتح تهران، در این مسابقات شانس خود را در فوتسال محک زد و بلافاصله به تیم ملی رسید و به‌لمهای ترقی را یکی یکی بیسود و به قهرمانی در قاره آسیا دست یافت. با اصغر قهرمانی، از همکارانمان در امور ورزشی و تربیت‌بدنی شرکت ملی نفت ایران در خصوص ورزش نفت و نیز فوتسال گفت و گویی انجام دادیم که باهم می‌خوانیم.

با یک بیوگرافی از خودتان شروع کنید؟
۱۶ اسفند سال ۱۳۵۰ در تهران و در خانواده‌ای ورزشی به دنیا آمدم. یکی از برادرانم (محمد) کشتی گیر و برادر بزرگترم هم (داوود) فوتبالیست بود و همین موضوع باعث شد که من هم فوتسال بازی کنم. آن‌هم در امور ورزشی و تربیت‌بدنی شرکت ملی نفت ایران مشغول به کار هستم.

فوتسال را کجا شروع کردید؟
از زمین‌های خاکی مجیدیه با تیم «پاد مجیدیه» شروع و از همان‌جا هم فوتسال باشگاهی را رفته رفته دنبال کردم. اولین باشگاهی که در آن بازی کردم، برق تهران بود. از ۱۵ سالگی با تیم نوجوانان برق، وارد دنیای حرفه‌ای فوتسال شدم و در ادامه هم در تیم های فوتسال بانک صنعت و معدن، کشتیرانی، نیروی زمینی، فتح، راه آهن و پیام نیکنان مشغول بازی کردم.

چه شد که اصغر قهرمانی دروازه‌بان شد؟
دروازه‌بان شدن من، داستان جالبی دارد. همانطور که گفتیم، من فوتسال را از زمین‌های خاکی مجیدیه شروع کردم و در سنین بین ۱۰ تا ۱۲ سالگی، مثل هر نوجوان دیگری به فوتسال علاقه داشتم. برای همین به زمین خاکی تیم رقم و از نزدیک به تماشا می‌بازی‌های نمی‌توانستم. خدا رحمت کند آقای رسیمی را، از موقع آن دروازه‌بان‌های تیم های محلی بودند. آن زمان وقتی به زمین فوتسال می‌رفتم و کنار تیرک دروازه می‌نشستم و بازی او را می‌دیدم، به دروازه‌بان علاقه‌مند شدم. وقتی هم که از تماشا بازی به خانه برمی‌گشتم، با برادرانم تمرین دروازه‌بانی می‌کردم. یک‌گوشه اتاق را دروازه کرده بودیم، درون دروازه می‌ایستادم، آنها شوت می‌زدند و من هم شترجه می‌رقم و این کار برای من، هم بازی بود و هم ورزش. در واقع باید بگویم که برادرانم در آن دروازه‌بان کردند.

الگوی شما درون دروازه چه کسی بود؟
در ایران، الگویی من احمدرضا علیزاده بود. واقعاً عالی بازی می‌کرد. در فوتسال دنیا هم بهتر اشماکل دانمارکی الگویی من بود و بازی او را خیلی می‌بسنیدیم.

چه شد که فوتسال را رها کردید و فوتبالیست شدید؟
اگر به خاطر داشته باشید، سال‌های اول که من در تیم فوتبال، با تعطیلی فوتسال، جام رمضان شروع می‌شد، آن موقع های فوتسال، فوتسال سائیتی می‌گفتند و بعدها فوتسالیست را روی این رشته ورزشی گذاشتند. در همان سال‌ها، من با تیم رقم در جام رمضان شرکت کردم و اگر فوتسالیست بودم، در سال ۷۶ تا ۷۷ با تیم رقم در جام رمضان باشگاهی تهران بازی می‌کردم و از سال ۷۸ که به تیم ملی فوتسال دعوت شدم، به فوتسال بیشتر علاقه‌مند شدم و این رشته را ادامه دادم.

سوهی فرزندان نفتی در تنیس روی میز

علیرضا بابادی وند از فرزندان نفتی مقام سوم مسابقات تنیس روی میز منطقه ۷ کشور را به دست آورد. مسابقات تنیس روی میز بزرگسالان آقایان منطقه ۷ کشور در سالن انقلاب اهواز برگزار شد که علیرضا بابادی وند، ضمن کسب عنوان سومی، جواز حضور در تور بزرگسالان کشور را به دست آورد. علیرضا بابادی وند از فرزندان کارکنان شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب است که عناوین مختلفی در سطح استان و کشور و در کارنامه خود دارد.

این مسابقات با حمایت سروش امیری نما از خوزستان به پایان رسید و حسین دانشیار از خوزستان دوم و علیرضا بابادی وند و نیما سلیمانی هر دو از خوزستان مشترک سوم

شدند. ۴ نفر اول این مسابقات تا تور بزرگسالان کشور اعزام خواهند شد.

فرزند نفتی در مسابقه شطرنج قهرمانی آسیا سوم شد

فرزند همکار امور ای اس ای شرکت خطوط لوله و مخابرات نفت ایران منطقه خوزستان در مسابقه آنلاین شطرنج قهرمانی آسیا سوم شد. محمد پوریا محمودی، فرزند برپرو محمودی در مسابقات سریع قهرمانی شطرنج قاره آسیا که به صورت آنلاین به میزبانی کشور هندوستان برگزار شد، توانست مدال برنز این رقابت‌ها را کسب کند. فرزند همکار منطقه خوزستان در گروه سنی زیر ۱۰ سال شطرنج آسیا پس از رقابت سنگین توانست جایگاه سوم این دوره از مسابقات را به دست آورد.

بشتر زیر ده‌ه‌ها هستند و ابتدا شمارا نقد می‌کنند.

در کسوت بربرگری، در چه تیم‌هایی بربرگری کردید و چه عناوینی به دست آوردید؟

در تیم های زیادی بودم؛ هم در تیم های ملی و هم در تیم های باشگاهی بربرگری کردم. در تیم ملی فوتسال بزرگسالان در سال ۲۰۱۰ از پاکستان، تیم ملی امید (۴ سال) و تیم ملی کوبت سال ۲۰۰۱ بربرگری کردم و در رده باشگاهی هم تیم باشگاهی فینل کوبت ۲۰۰۹، تیم لیگ برتری ناسانتا دریایی (۶ سال)، تیم رانگام شهری (سال) و زندگی بین و دانشگاه آزاد تیم های از ایران بودند که بربرگری آنها را به عهده داشتم؛ با یاد گرفتن عناوینی که در کسوت بربرگری به دست آوردم، باید بگویم قهرمان ۲۰۱۰ آسیا بزرگسالان، قهرمان ۲۰۰۹ آسیا بینام، دو بار قهرمان لیگ برتر ناسانتا دریایی، قهرمانی باشگاه‌های آسیا یا ناسانتا دریایی، حضور در جام باشگاه‌های جهان یا ناسانتا دریایی، حضور در جام باشگاه‌های آسیا یا ناسانتا دریایی، دو عنوان قهرمانی در لیگ تک و دو نایب قهرمانی با تیم ملی امید در جین از جمله عناوینی هستند که به دست آورده‌ام.

در ایران گانگنه ای باقمندانه، فریب‌باز؟
در میان فرزندان صنعت نفت، به تاسیس های خوبی دیده‌ام که اگر روزی آنها سرمایه‌گذاری شوند و مورد حمایت قرار گیرند، در آینده می‌توانند سرمایه‌های فوتسال نفت و ایران باشند. از سوی دیگر به همکارانم به عنوان یک برادر کوچک‌تر توصیه می‌کنم که ورزش را جدی بگیرند تا همیشه شاداب و سلامت باشند. از نشریه «مشعل» هم شکر می‌کنم که به ورزش و کارکنان ورزشکار و بینگسپورتان صنعت نفت اهمیت می‌دهد و باعث دلگرمی ورزشکاران این صنعت عظیم است.

مربی در اختیار فرزندان نفتی گذاشتیم، ناچاری که دو سال مربی دروازه‌بان جوانان نفت، یک سال نوجوانان نفت و یک سال اسبدهای نفت بودم و سه سال هم در مدرسه فوتسال نفت به تربیت دروازه‌بان مشغول بودم.

فکر می‌کنید تفطیرت حضور در فوتسال را داشته و دارد؟
بله، مسلماً توانایی حضور در فوتسال دارد. در همین صنعت نفت، با بازیکنان خوبی داریم؛ اما معتقدم که سال‌ها قبل و در همان موقع که ورزشکاران قهرمان، جذب نفت شدند، می‌توانستیم یک تیم رویایی داشته باشیم. آن موقع ۴ ملی پوش فوتسال در نفت مشغول به کار بودند و در کنار کار می‌توانستیم یک تیم خیلی خوب را روانه لیگ برتر کنیم. البته الان هم تیم‌هایی چون ملی خازری اهواز را نفت امید به در رده‌های مختلف حضور دارند که می‌توانند پرچمدار نفت باشند.

در حال حاضر در نفت چه بستنی دارید و مشغول به چه کاری هستید؟
هم اکنون در امور ورزش و تربیت‌بدنی شرکت ملی نفت ایران و در بخش ورزش‌های همگانی مشغول به کار هستم.

انظرف اصغر قهرمانی، بازی کردن سخت تر است یا مربیگری؟
عقیده دارم که مربیگری سخت تر است؛ چون مربی، مسؤولیت و استرس زیادی دارد. زمانی که بازی می‌کنند، فقط مسؤولیت خودتان را به عهده‌داران می‌آورم و وقتی مربی می‌شود، مسؤولیت همه اعضای تیم را به عهده می‌آورم و نتیجه‌گیر، همه از چشم شما می‌بینند. به عبارتی، شما

کردم. با تیم ملی فوتسال هم، ۱۹۹۹، ۲۰۰۰، ۲۰۰۱، ۲۰۰۷ و زاین و ۲۰۰۸ تا ۲۰۰۸، برزیل را نیز در کارنامه ورزشی ما دارم. در تورنمنت‌های بین‌المللی فوتسال هم در گرند پریکس بزرگسالان نایب قهرمان شدم. در مازلی مقام سوم را کسب کردم. در تورنمنت بین‌المللی تهران مقام اول و در مجارستان نایب قهرمانی را به دست آوردم.

چرا فوتسال را ادامه ندادید؟
بعضی مواقع شما باید یک انتخاب داشته باشید. من در تیم های خوبی بودم و در کنار بازیکنانی چون خداداد عزیز در فتح بازی می‌کردم؛ اما در ادامه چون احساسی کردم که در فوتسال موفق‌تر خواهم بود، فوتسال را انتخاب کردم و خدا را شکر از انتخابم نه تنها پشیمان نیستم؛ بلکه بسیار هم خوشحالم.

چند سال فوتسال بازی کردید و در چه تیم‌هایی بودید؟
از سال ۷۹ تا ۹۱ یعنی حدود ۱۲ سال، در تیم‌های راه آهن، دانشگاه آزاد، شهر آفتاب، ناسانتا دریایی و جام جم بزرگ به صورت حرفه‌ای، فوتسال بازی کردم.

در این سال‌ها چه افتخاراتی کسب کردید؟
در تورنمنت‌های زیادی حضور داشتم؛ چه در رده باشگاهی و چه در رده ملی که عناوین زیادی هم کسب کردم. سه عنوان قهرمانی در جام رمضان تهران در سال‌های ۷۶ و ۷۷، قهرمانی کشور با تیم منتخب تهران (الف) در سال ۷۵ و قهرمانی کشور با تیم فتح در سال ۷۷، برخی عناوین باشگاهی است که کسب

به عنوان یک فوتبالیست ملی و نیز مربی، تجربه خودتان را در اختیار کارکنان نفت و فرزندان آنها قرار دادید؟
بله، طی این سال‌ها هم در کنار کارکنان نفت حضور داشتم و هم در المپادهای ورزشی، تجربه خودم را به آنها منتقل کردم. در ادامه هم تجربیاتم را به عنوان